Internacional

Saul Sancho: “La primera vegada que vaig anar a un camp de refugiats, va ser com entrar a un camp de concentració”

12/09/2016
iWith.org
Autor/a: Rubén Escobar

Font:

Font:

Font:

Font:

Font:

Font:

Saul Sancho: “La primera vegada que vaig anar a un camp de refugiats, va ser com entrar a un camp de concentració”

12/09/2016
Autor/a: Rubén Escobar

iWith.org

Resum:
El perruquer badaloní ha creat l'ONG Tisores Solidàries amb l'objectiu de tallar el cabell, desparasitar i donar suport psicològic a infants dels camps de persones refugiades de Grècia.

Saul Sancho es descriu a ell mateix com una persona apassionda, despistada, coherent, detallista i boja. De fet, la idea que va tenir pot sonar com una bogeria per a la majoria de la gent. Malgrat això, un dia va decidir posar la seva professió i el que ell més estima, **la perruqueria**, al servei de la solidaritat. Va ser així com aquest perruquer badaloní ha creat l'**ONG Tisores Solidàries**, un projecte que consisteix en crear un grup de treball i voluntariat als **camps de refugiats de Grècia** per tallar els cabells als nens i nenes, fer tractament contra els polls perquè tinguin una bona higiene capil·lar i també donar l'acompanyament psicològic que necessiten. Gràcies a la seva experiència sobre el terreny, Sancho narra quina és la tasca que fan, mostra com va viure el desallotjament d'un camp al Pireu, i relata la seva visió sobre els interessos econòmics de les grans ONG.

1. Com va néixer l’ONG Tisores Solidàries?

Neix durant un diàleg amb Òscar Camps, client i amic des de fa molts anys en la qual, explicant-me detalls sobre **els refugiats**, em va mencionar que en alguns camps com a Idomeni, les mares afaitaven els caps dels seus fills per eradicar els polls. D’aquesta imatge parteix la meva indignació i la meva acció. Va ser llavors quan immediatament em vaig posar a moure els fils per organitzar un primer viatge d’ajuda amb l’objectiu de retornar la dignitat a aquestes persones, i fer veure que, de la mateixa manera que amb altres professions, la nostra els hi pot ajudar fins i tot psicològicament.

2. Quina és la tasca que dueu a terme als camps de refugiats? Quins tractaments feu?

Principalment **tallem el cabell** a nens i nenes. També **desparasitem** si els hi fa falta i els hi proporcionem tot el material relacionat amb la higiene, sobretot capil·lar. Una altra cosa que fem és la formació als refugiats, tot i que no cal mencionar que a més atenem a qualsevol persona que malgrat no ser nen, ho necessiti.

> Les grans empreses que gestionen els camps de refugiats només es mouen per interès econòmic i rebutgen qualsevol tipus d'ajuda, sigui material o física.

3. A quines zones doneu cobertura amb la vostra ajuda?

Actualment estem als voltants d’Atenes, a llocs on els camps són gestionats per voluntaris i on només hi ha petites ONG, ja que als camps que estan militaritzats o gestionats per grans empreses és impossible perquè només es mouen per interès econòmic i rebutgen qualsevol tipus d’ajuda, sigui material o física. Malgrat això, estem preparats per a cobrir qualsevol part del món on els refugiats ho necessitin per emergència humanitària o per manca de mitjans. També estem preparats per cobrir qualsevol factor estètic capil·lar, alhora que **millorar la dignitat de l’individu.**

4. La primera vegada que vas posar peu a un camp de refugiats, quina impressió et vas endur?

Vaig sentir indignació, impotència. Va ser com entrar a un camp de concentració, vaig pensar que el que estava veient no era real, que hi havia molt per fer i que aquella situació era indignant per a qualsevol persona.

5. Qui forma l’equip de Tisores Solidàries?

Pel que fa a la gestió i l’organització, la formem la Johanna Salgado i jo. Tot i això, s’ha anat gestionant a poc a poc gràcies a les ajudes i a la divulgació, fent que el nostre projecte estigui cada cop més consolidat.

6. Teniu voluntariat que participa en el projecte?

Sí, la divulgació ha fet que les donacions de materials per part de grans empreses i professionals reconeguts en el sector hagin fet que altres professionals s’apuntin. És cert que els pocs recursos que té Tisores Solidàries impedeixen la cobertura del viatge i l’estada, i això frena al **voluntariat** a sumar-s’hi al projecte pel que comporta: deixar el seu saló propi i el seu lloc de treball, i assumir les despeses que implica el viatge.

7. Quin és el moment més dur que has viscut a Grècia?

Tot i que n’hi ha hagut diferents, el moment més dur va ser quan vaig estar al Port del Pireu. Es van presentar una trentena de “persones”, entre les quals hi havia policies, militars i també policia portuària. Portaven una brigada de neteja, tots duien una màscara, hi havia autocars i fins i tot un camió amb una grua per aixecar les tendes de campanya i emportar-se als refugiats a altres camps on poguessin tenir-los controlats. Els crits, les empentes, la confusa informació, la separació de les famílies, els plors dels nens i la tensió acumulada va fer d’aquell moment un record que no pots treure del cap.

8. Com reben la vostra ajuda els beneficiaris? Se senten agraïts amb la vostra col·laboració?

Reben la nostra ajuda com una esperança en el seu dia a dia, com si fóssim una mena d’àngels que hem vingut a salvar-los del caos i la desesperació de no poder fer res durant els dies, setmanes i mesos que porten allà. La paraula “agraïts” es queda curta. Com a anècdota, a un noi a qui li acabava de tallar el cabell em va portar el que li havien donat per berenar. Era un noi acompanyat de la seva mare perquè tenia una dificultat d’aprenentatge. M’insistia tot i jo dir-li que no. Era més gran la seva satisfacció psicològica amb el tall de cabell que la fam.

9. Treballeu en xarxa amb altres entitats locals del país o bé catalanes?

Un cop hem començat el projecte i hem anat diverses vegades, entre els mateixos voluntaris de diferents ONGs, siguin catalanes, madrilenyes, basques o de qualsevol altre punt d’Europa, es transforma en un projecte en comú. Cada dia **es treballa en equip** entre tots els que hi som per saber què es necessita i les tasques que podem dur a terme.

10. Quin és el futur més immediat de Tisores Solidàries?

El futur més immediat és poder aconseguir finançament per poder portar voluntaris, com a mínim per a dues o tres setmanes, i aconseguir una roda contínua perquè els refugiats puguin disposar de la nostra ajuda periòdicament.

Etiquetes: drets humans i desigualtat, Grècia, persones refugiades, migracions

URL d'origen: https://xarxanet.org/internacional/noticies/saul-sancho-la-primera-vegada-que-vaig-anar-un-camp-de-refugiats-va-ser-com